

Author: Köllő, Miklós

Affiliation: Larix Studio

Title: SUBJECTIVELY OBJECTIVE OPINION

Citation: Metszet, Vol 15, No 1 (2024), pp 8-17,

<https://doi.org/10.33268/Met.2024.1.1>

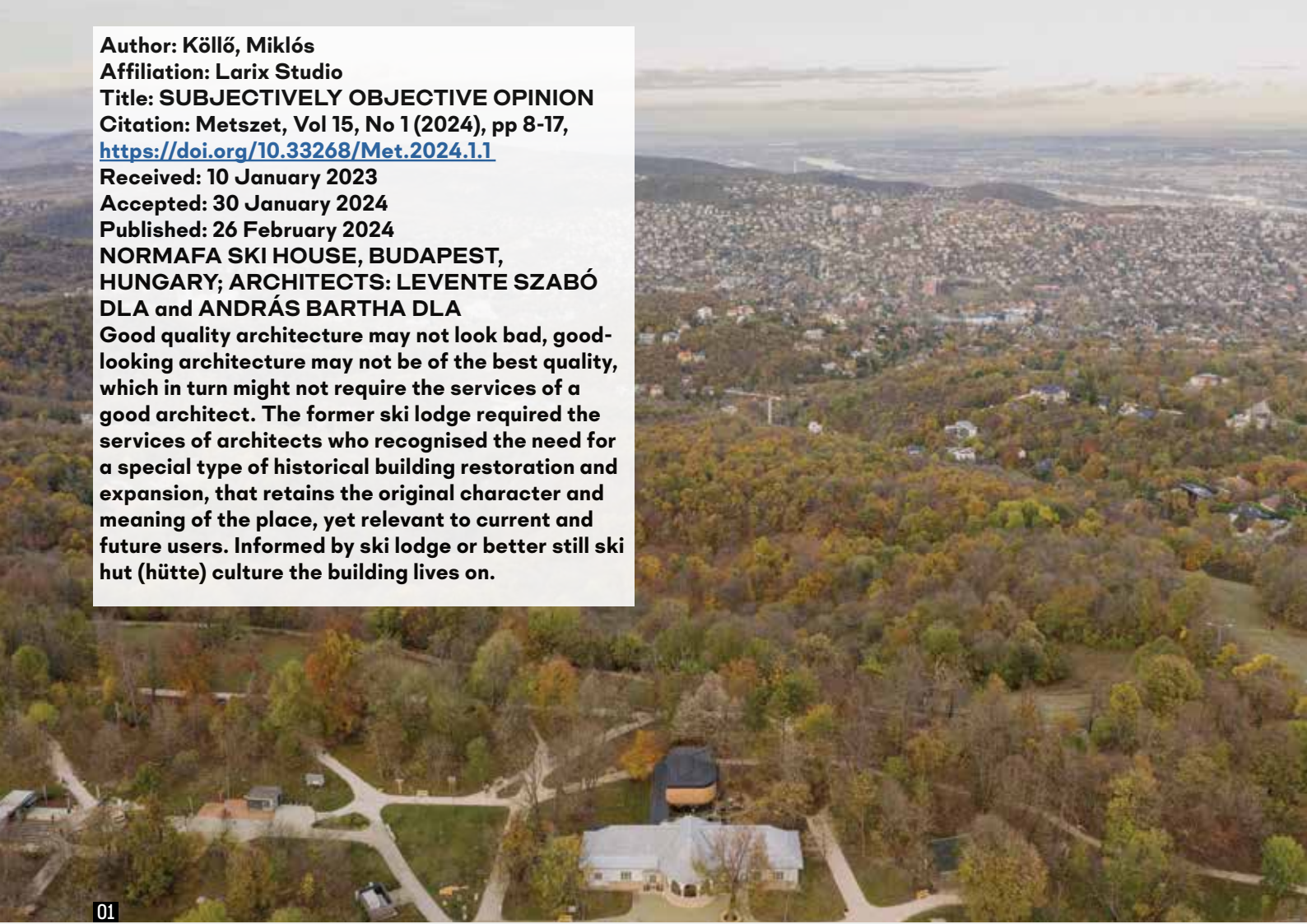
Received: 10 January 2023

Accepted: 30 January 2024

Published: 26 February 2024

**NORMAFA SKI HOUSE, BUDAPEST,
HUNGARY; ARCHITECTS: LEVENTE SZABÓ
DLA and ANDRÁS BARTHA DLA**

Good quality architecture may not look bad, good-looking architecture may not be of the best quality, which in turn might not require the services of a good architect. The former ski lodge required the services of architects who recognised the need for a special type of historical building restoration and expansion, that retains the original character and meaning of the place, yet relevant to current and future users. Informed by ski lodge or better still ski hut (hütte) culture the building lives on.

01

SZUBJEKTÍVEN OBJEKTÍV VÉLEMÉNY

A NORMAFA SÍHÁZRÓL ÉS BŐVÍTÉSÉRŐL | BUDAPEST

Azt hiszem, a leghálátlanabb feladat egy ikonikus helyhez hozzányúlni. Bő két évtizede szülőfalumban a templom és a plébánia között lévő, bekerített veteményeskert kapcsán próbáltam meggyőzni a plébánosunkat, hogy a krumpliföld helyén csináljunk parkot – mert ha egy közel négyezres településen nem tudnak a hívek egy zsák pityókat összeadni a plébánosuknak, akkor jobb elköltözni Csomafalváról. Jól sikerült a park, s hozta a következő megbízást, a templom másik oldalán a falu főterének rendezését. A bemutatott terv kapcsán az egyik legsúlyosabb kifogás az egyik tanácsos részéről az volt, hogy hol fognak megállni Szentpéterkor a cseresznyés szekerek? Hajdanán ugyanis a hideg Gyergyóban a falu búcsúnapján érkeztek meg a templom melletti vásárba a Nyárádmentéről a gyümölcscsel rakott kóberes szekerek. Évtizedek óta nem jártak már, amikor a kérdés elhangzott, mégis miattuk volt a terv rossz. Ergo: nem könnyű egy közkedvelt, sok emlékekkel átitatott helyen jó építészetet csinálni.

- 01 Az egykori síház és bővítése
- 02 A régi és új épületrész helyszínrajza
- 03 Az egykori síház rekonstruált homlokzata, bal oldalon a vámszedő helyiség megidézésével

02

03

ÉPÍTÉS | ARCHITECT

Szabó Levente DLA, Bartha András DLA

FOTÓ | PHOTO

Danyi Balázs

SZERZŐ | AUTHOR

Köllő Miklós Phd

—A fent említett cseresznyés szekerek kapcsán pár gondolat erejéig megpróbálnám megfogalmazni, milyen a jó építészet. Különbség van a jó minőségű építészet és a jól kinéző építészet között. A jó minőségű építészet nem néz ki rosszul. A jól kinéző építészet nem mindig jó minőségű építészet. A jól kinéző építészethez nem kell jó építész. Ha jó minőségű építészetet akarunk, tudnunk kell, mit jelent jó építésznek lenni. Az építésze-tről szóló kommunikáció nagy része a jól kinéző építészet példáival történik. A minőség népszerűsítésének

ez a módja figyelmen kívül hagyja a minőségbiztosítás elsődleges forrását, a szakmaiságot. Az építésznek különleges igényekre és helyzetekre kell reagálnia, amelyek különleges megoldást igényelnek. Ha egy probléma megoldható egy recept követésével, akkor a problémának nincs szüksége építészre. Végül pedig: a jó építészet nem mindig tökéletes megoldások halmozódása, hanem olyan megoldások összessége, amelyek a legjobban egészítik ki egymást és a legjobban válaszolnak egy adott problémára, még akkor is, ha nem minden

04

04 Nyaktag és terasz régi és új ölelésében

05 A pavilonépület, amelynek transzparens földszintjén áttűnik a természet

megoldás tökéletes. Mert tényleg: ötven, száz év múlva hol is fognak parkolni a cseresznyés szekerek?

—A megváltozott klímaviszonyok miatt már csak nevében Sínház az egykori síház és vámház. Ha kilencven évet visszamegyünk az időben, ide jártak ki a fővárosiak télen sízni. Azóta meg hétköznapi, hétvégen, ősszel, tavasszal, napsütésben, esőben sportolni, kirándulni, feltöltődni, családjukkal és barátaikkal időt tölteni, vagy kicsit magukba fordulni. Lássuk be, ebből a sízés mára kikopott. A vám még régebben. Maradt ez a furcsa, tömegében szimmetrikus, de mégis részleteiben aszimmetrikus régi épület, melynek kívülről mellvéddel elfalazott, félköríves köztes tere csak az épületen keresztül érhető el, mintha anno, a nagy sízések idején az épület lett volna szűrője

01
02
03

15

annak, ki az a kiváltságos, aki ide kiülhet. Szinte magától értetődő volt az, hogy utólag beüvegezték és melegedőnek használták...

—A régi épületet nézve, önmagától adódik a kérdés: törvényszerű a meglévő épület restauráláskor megkövetelt igényességgel való felújítása? A hónál maradvány: hol van már a tavalyi hó? Vagy egyáltalán van/lesz még itt hó? Vagy csak egy emlékeztetőnyomata maradt a Svábhegyen, ez a régi tanú, mely önmagában nem annyira ütős, hogy műemléknek nyilvánítsák, mégis a kollektív memóriában megőrzött funkciója miatt fontos, mint a normális, régi telek hátramaradt hírnöke. Így érzelmi értékkel bír. Vagyis határeset. Nem abban az értelemben, hogy bontjuk vagy nem – ez nem lehet(ett) kérdés itt, e Budapest szempontjából

05

A Norma Sípálya a XII. kerület emblematikus, helyi védelem alatt álló épülete, amely helytörténeti szempontból is jelentőséggel bír. A Norma 10 éven át tartó megújítása során vált lehetővé a korábban alulhasznosított, leromlott állapotú épület rekonstrukciója és bővítése. A tervezéskor a védett értékek, építészeti jellegzetességek megóvása mellett kiemelt célunk volt az épületnek a mai kor elvárásait figyelembe vevő funkcionális hasznosítása, a korábbi vendéglátó funkció visszaállítása. A tervezésre meghívásos pályázatot hirdetett a Hegyvidéki Önkormányzat. A döntés során a védettség mellett fontos szempont volt számunkra a meglévő környezeti, zöldfelületi adottságok, a telken található értékes faállomány megóvása. | Hapszné Tarcsafalvi Eszter főépítész, Hegyvidéki Önkormányzat

meghatározó helyen. Mert a jelenlegi, egyre szaporodó üresen, elhagyatottan álló épületállományunkkal erkölcsi csőd új épületet építeni, amikor egy régit gondolhatnánk tovább a mának, adaptív újrahasznosítással. Hanem abban az értelemben kérdés, hogy restaurálásnak megfelelő igényességgel újítjuk fel, esélyt adva arra, hogy ha majd jobb idők járnak, akár műemlék lehessen. Ha eljön az ideje. Vagy nem vállaljuk a többletmunkát, és eltűnik az épületből az idő. Nem kérdés, hogy melyik volt a Sípálya esetében a helyes út. Másutt sem kellene kérdés legyen. Nem mindegy, mennyire marad élő az a tudás, amely a régi épületek szakszerű felújításával tartható csak életben, hogy amikor a műemlékekre kerül a sor, kockázatmentesen és értő módon használni tudjuk.

—Mint minden restaurálás, ez is millió kérdést vet fel. Például el kell-e bontani a tetőtér beépítésekor a tetőn megjelent ablakokat? Kell-e ragaszkodni a tetőfödés ma már csak bontásból pótolható angolpalájához, vagy simán lehet alkalmazni annak mai alteregóját, a műgyanta palát? Hithűen kell-e visszaállítani a vámház részen a homlokzat síkjában eredetileg a jelenleginél jóval mélyebb beugrást, vagy elég csak jelezni azt? Ki kell-e pótolni a kőoszlopokon a nyílászárók bevésésének nyomát, vagy pont megőrizve mesélnek az épület történetéről? Vagy egyáltalán történelmi állapot-e a félkör alaprajzú tornác hőtechnikai szempontból praktikus, de amúgy a formát széttördelő beüvegezése? Ezek költői kérdéseknek is tűnhetnek, de látnunk kell: ha nincs egy koherens csapásirány a tervező részéről, akkor a részletekben elveszve gyenge

06

eredményt hoz bármely kíméletességre törekvő, legjobb szándékú beavatkozás.

—A bejárando utat az épület javasolt funkciója, illetve a fenntarthatóság szempontjából szükséges bővítés igénye jelölte ki. Szabó Levente egy interjúban mondta, hogy az építészet három szóban összefoglalva: mindig ugyanazt másképpen. [1] A Normafa Síház bővítésének legnagyobb erőssége a gondolatossága: az egykori épületet annak mai megfelelőjére (egy hüttére) tett világos utalással bővíti, úgy, hogy a régi és új külön-külön is értelmezhető. A továbbiakban nem téma a régi épület felújítása, inkább az újnak a régivel való viszonya. És ami ennél is fontosabb: a bővítésnek a tájjal való viszonya.

—A meglévő épület bármilyen minerális toldása a régi (síző)világ utolsó budapesti tanújának jelentőségét csökkentette volna. Mint ahogy a közvetlen bővítés is. Így célszerű az átlátszó, üvegezett nyagtágként működő folyosó, amely az egymástól eltávolított régi és az új részt összeköti, keveset takarva a régi épület homlokzatából.

—Jó megoldás az új rész hütte [2]* esetében már-már kötelező, minimalista, teljesen fából történt megfogalmazása. Így az öregedő, szürkülő fahomlokzatok egyre jobban bele fognak simulni a környezetbe – vagyis a toldás van is, meg nincs is, mint népmeséink „jöjjön is, meg ne is”, „legyen is, meg ne is”, „hozzon is, meg ne is” fordulata... Efemer voltából adódóan a fából készült rész nem konkurál a régi, falazott épülettel. Mindezt úgy teszi, hogy egyértelmű megjelenésével világosan utal az eredeti épület síház funkciójának mai keretek közötti továbbgondolására, így erősítve azt. Szintén jó, hogy nem látszik a „toldás” fődése, amit reflexből lemezzel oldana meg az ember. Csak a lemez keményebb, mint az angolpala vagy utódja, felfele húzná, erősítené az új épületet, gyengítve a régét. A zsindelem nem teszi ezt, visszahelyezi az épületet az erdei tájba. Bár váratlan húzással, a tető elvárt regiszterére felmagasított homlokzati zónában jelenik meg. A zsindelem ugyanakkor felszínen tart egy hagyományos, Erdélyben kiveszőfélben lévő, a restaurálás szempontjából fontos mesterséget: a zsindelepattintást. (Így a tradinnovációt [3]** segíti, melynek

06
08

07

04
05
11

07

- 06 A pavilonépület íves zsindeburkolatának részlete
07 Légi fotó a meglévő és az új épületrészről, valamint az általuk közrezárt udvarról

lényege, hogy a kortárs építészetben alkalmaz hagyományos mesterségeket, így közvetve segíti a restaurálást.) [4]

—A régi és az új rész udvarként is felfogható nyári teraszt fog közre. Utóbbi erre nyitó oldala íves üvegfelület, ez szintén a régi épület fontosságát hangsúlyozza, mintegy félreállva az arra irányuló tekintet útjából. Ha itt a bővítésnek sarka lenne, fájna. Ha nem üvegből lenne, erős gesztus lenne – hogy posztmodern vagy high-tech, arról vitát lehetne nyitni. Visszatérve az épületnek eme „sarkára”: az erős íves formát a teraszon ülő szintjén átlátszó üveg, illetve nyáron az elhúzható fal gyakorlatilag semlegesíti, magasabban pedig erős részletek tompítják, követve azt az elvet, hogy ha erős formát akarunk, akkor alkalmazzunk lágy, gyenge részleteket, illetve ha lágy formát szeretnénk, akkor alkalmazzunk erős részleteket. A hűtte esetében az erős részleteket a homlokzat felső részén katonás fegyelemmel, karteziánus rendben felsorakoztatott zsindeburkolat jelenti, mely harsányságával képes elterelni a figyelmet a formáról. Csak az éles saroknál kell megfigyelni a két homlokzat

09

zsindeleinek találkozását: hasít ez a sarok, az íves felület kontrasztjaként.

—Szintén erős részlet a kültéri járófelületként kockakő helyett alkalmazott fakocka. Török időkben lehetett ilyen utoljára Budán, csak lazábban kezelve. [5]** Érdekes kettősség van jelen itt is: önmagában a fa gyenge, sérülékeny anyag. Szigorú rendben felsorakoztatva ismétli azt, amit a zsinde esetében látunk: lágyítja a mellette lévő épületet. Gondoskodást, törődést igényel, és gyorsan vissza fog öregedni a természetbe.

—Körbejárva az épületet, a kíváncsiság tereli befele az embert, milyen ez az új rész belülről. A régi épület felől folyosón lehet eljutni az új vendégfogadó részbe. Ez a folyosó közlekedőnek túl széles, vendéglátóhelynek (asztalok letevésére, még a párizsi kis, parányi kétszemélyesek sem férnének ide) túl keskeny, és a vége sem határozott megfogalmazású, tekintet mindenáron megfogó, hangsúlyos perspektívázáró elem. Így együtt ez az egész egy picit elbizonytalanít – de ez teszi lehetővé, hogy jobban érvényesüljön az épületet körülölelő táj és az „udvar”. Aztán egyszer

10

08

Viszonylag kis mérete ellenére a helyi védettségű, történeti épület rekonstrukciós bővítése kivitelezői szempontból számos kihívással járt, melyek közül említést érdemel a természetvédelmi előírások betartása, a kivitelezési munkák összetettsége, a budapesti viszonylatban gyakran szélsőséges időjárási körülmények, a korszerű és tradicionális építés-szerelési technológiák együttes alkalmazása, valamint a műemléki szempontok figyelembevétele. Ezekkel kapcsolatban nagy segítséget jelentett az építész tervezők példátlanul konstruktív hozzáállása és háttértámogatása. | Tóth Gábor, a generálkivitelező Archibona Kft. felelős műszaki és projektvezetője

csak kinyílik a folyosóból – nem a végén – az új vendéglátó tér, a folyosóhoz képest jóval magasabb belső térrel nagyvonalúságot sugallva. A racionalitásnak ellentmondva a tetőt tartó rácsostartók átlósan vannak kialakítva az épület oldalaihoz képest: a nagyobb fesztáv nagyobb erőfeszítés, így hamar sutba dobható, ha a költséghatékonyság oldaláról nézzük. És nyomasztó is lehetne a nagyobb, magasabb, vaskosabb gerenda. Az utóbbi problémának elegánsan húzzák ki a tervezők a méregfogát: nem nyomásra, hanem húzásra dolgoztatják a rácsostartót, így merevítésnek vékony fémelemek vannak beépítve, könnyűvé, lebegővé téve a szerkezetet. Az átlóra is van magarázat: a folyosóról belépve, bármelyik oldallal párhuzamos kiosztásban elhelyezett szerkezeti elemek szeletelnék a teret, felaprózva azt. Így az átlók között

09
14

nagyvonalúan folyik tovább a tér. A kérdés, hogy pontosan hová? Itt ismét a végpont a kérdés: jelen esetben a bárpult. Télen értelem szerűen rossz helyen van, máshová is lehetne tenni – ez az érzés jön elő első ránézésre –, hiszen a folyosóról belépve kitakarja a tájat... Aztán két lépéssel bennebb, egy asztal mellé leülve elpárolog ez az érzés. És rögtön jön a (replika) gondolat: ha a falat elhúzzák, és az udvart is ki kell szolgálni, akkor pont jó helyen van az a pult.

12

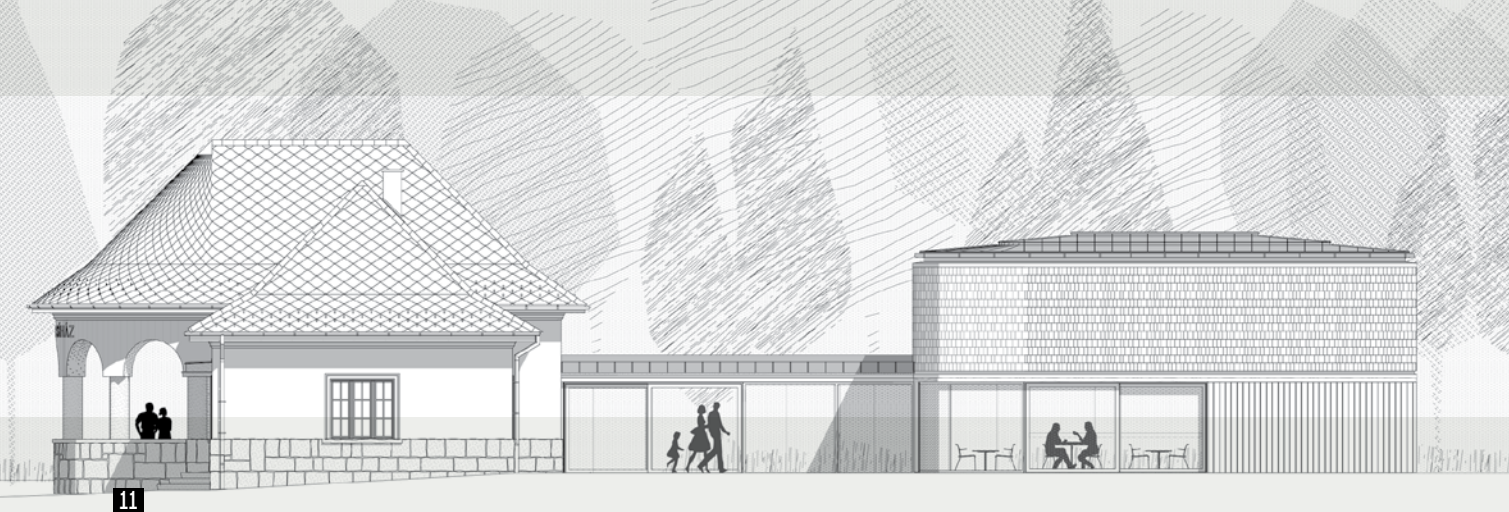
13

—És ott vagyunk, ahol a part szakad: milyen is a jó építész? A korábban leírtak tükrében olyan, mint ez a számomra egyre kedvesebb és szerethetőbb felújítás és bővítés. És erről lehet vitatkozni. Mert azt hiszem, a mai kortárs magyar építészet egyik legnagyobb problémája, hogy kimaradnak belőle a viták.

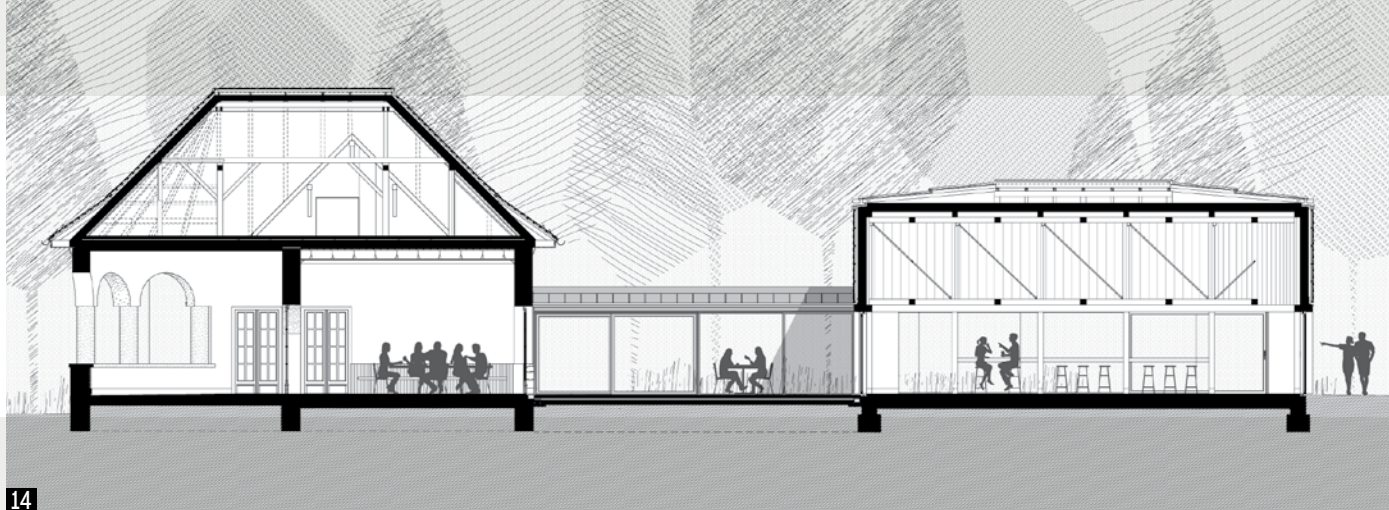
- 08 A pavilonépület, a nyaktag-folyosó és annak folytatásaként a régire rásimuló kiszolgálószárny
- 09 A pavilonépület nagy belmagasságú újraértelmezett „padláster”
- 10 A nyaktag-folyosó, balra a pavilonépülettel

Találkozunk a Normafa Sínháznál! – hangzott el számtalanszor évtizedek alatt, amikor kisgyerekként szüleimmel kirándultunk és a család szétszóródott a Nagy-Normától az Anna-rétig. Itt találkoztunk Vittek Lajos bácsival, amikor síelni tanított, vagy a TF-es csapat a tájékoztatósi futásból csapzottan visszatért. A Gázművek Síszakosztálya hétvégi edzéseinek is találkozóhelye volt, de amikor az osztrák síiskolai felvételimre készültem, akkor is a Sínház tövében gyakoroltam. Be-betértünk ide, a feleségemet is a Sínházba hívtam meg először vacsorázni. Osztrák síoktató barátaimnak is elsőként ezt mutattam meg a környékből, és el voltak ragadtatva. Megkerülhetetlen objektuma a Normafának. És milyen gyönyörűen megújították... A Normafa rehabilitációjával minden turisztikai régióval – külföldön és belföldön – felvesszük a versenyt. Köszönjük! | Vincze P. Márton osztrák államilag vizsgázott síoktató

14

15

- 11 A délkeleti homlokzat rajza
- 12 A meglévő és az új épületrészek részlete a közrezárt udvarral
- 13 Makettfotó
- 14 Hosszmetszet a nyitott teraszon, a régi épület fogyasztótérén, az udvaron és a pavilonépületen keresztül
- 15 A főbejárat a két épületrészt összefogó tengellyel

Különösképp vonzódom kiskorom óta a hegyekhez, szülővárosom legnagyobb hegye pedig a Normafa, ahol gyerekkorom sok havas emlékét szereztem. Itt tanultam meg síelni, és később sokat jártunk snowboardozni is a baráti társasággal. Amikor a társaimmal a Normafa Síház pályázatát megláttuk, magától értetődő volt, hogy szeretnénk részt venni rajta. Helyi lakosként és a vendéglátás szerelmeseként nem volt kérdés, hogy a Normafa Síházban egy családias, modern vendéglátóhelyet képzelünk el, amely ötvözi a hagyományokat és a mai igényeket. Büszke vagyok, hogy részese lehetek ennek a fejlesztésnek, és tovább színesedik a Normafa! | Csókay Bence üzemeltető

IRODALOM / REFERENCES

- [1] Sütöri, Laura (ed): „10+1 – Szabó Levente DLA”, *Építészfórum*, 2021-06-21 hozzáférhető: <<https://epiteszforum.hu/101--szabo-levente-dla>> [utolsó belépés: 2024-01-16].
- [2] Pazár, Béla: „Seven words”, *Építés-Építészettudomány*, Vol 39, No 3-4 (2011), pp 187-195.
- [3] Köllő, Miklós: „Metamorphosis Terrae Sicularum / A székely települések morfológiája és konstruktív típusai”, [doktori disszertáció, kézirat], p 37.
- [4] Sütöri, Laura (ed): „10+1 – Köllő Miklós”, *Építészfórum*, 2022-09-22, hozzáférhető: <<https://epiteszforum.hu/101--kollo-miklos>> [utolsó belépés: 2024-01-16].
- [5] Stefan, I M: *De la Podul Mogoșoaiei la Calea Victoriei*, Facla, Bukarest, 1977, p 3, hozzáférhető: <https://asociatiadadece.ro/urcari/2021/11/03_de_la_podul_Mogosoaii.pdf> [utolsó belépés: 2024-01-16].

* Eredeti német jelentése kunyhó, menedékház, illetve kohó, mai magyar vonatkozásban melegező a sípálya mellett, ahol forró italt szolgálnak fel.

** A szerző szerint a hagyomány és az innováció szavak összekapcsolásával kitalált új fogalom az építészet esetében a hagyományos anyagok és technikák kombinációja a low-tech, vagy inkább a köztes technológiákkal.

*** Törökkori megoldás, szerte a török birodalomban alkalmazták. Például a törökkori Bukarest főutcája Podul Mogoșoaiei néven ismert, Mogoșoaia hidjaként fordítanak ma legtöbbször, valójában a fával padolt utat jelentette.

GENERÁLTERVEZŐ: Hetedik Műterem Kft. | ÉPÍTÉSZ TÁRSZERVEZŐ: Studio Konstella Kft. | ÉPÍTÉSZ TERVEZŐK, MUNKATÁRSÁK: Gyulovics István DLA, Alkér Katalin DLA, Tóth Szilvia | MEGRENDELŐ: Budapest XII. ker. Hegyvidéki Önkormányzat | BELSŐÉPÍTÉSZETI TERVEZÉS: Hetedik Műterem Kft., Studio Konstella Kft. és Mtenga Bianca, Bagota Réka | TARTÓSZERKEZETI TERVEZŐK: Dr. Hegyi Dezső, Dr. Ther Tamás | ÉPÜLETSZERKEZETI TERVEZŐK: Schreiber Gábor, Lengyel Dávid, Sípeki Dániel (S-4 Mérnökiroda Kft.) | ÉPÜLETGÉPÉSZETI TERVEZŐK: Cser Ildikó, Vajda Zoltán (Cser & Cser Mérnöki Iroda Bt.) | ÉPÜLETVILLAMOSSÁGI TERVEZŐK: Sági József (Orfireusz Kft.) | VILLÁMVÉDELMI TERVEZŐ: Messerer László (Messvill Kft.) | VILÁGÍTÁSTERVEZŐ: Haász Ferenc, Reinisch Orsolya (Made by Light Zrt.) | AKUSZTIKA: Józsa Gusztáv, Sebő Imre (Józsa és Társai 2000 Kft.) | TŰZVÉDELME: Pukánszky Gabriella (Nokesy Design Kft.) | TÁJÉPÍTÉSZETI TERVEZŐK: Billing Tamás, Bancsy Réka, Szalay-Szakály Zsuzsanna, Vidacs Borbála (PLAN-T Field Design Kft.) | ÉPÜLETFELIRAT: Polgárdi Ákos | MAKETT: Kustra Vencel, Weisz Máttyás | GENERÁLKIVITELEZŐ: Archibona Kft. | LÉGI FOTÓ: Vízit Stúdió

ABSTRACTS

Köllő, Miklós: SUBJECTIVELY OBJECTIVE OPINION

Citation: Metszet, Vol 15, No 1 (2024), pp 8-17, DOI: 10.33268/Met.2024.1.1

NORMAFA SKI HOUSE, BUDAPEST, HUNGARY | Architects: **LEVENTE SZABÓ DLA AND ANDRÁS BARTHA DLA**

Good quality architecture may not look bad, good-looking architecture may not be of the best quality, which in turn might not require the services of a good architect.

The former ski lodge required the services of architects who recognised the need for a special type of historical building restoration and expansion, that retains the

original character and meaning of the place, yet relevant to current and future users. Informed by ski lodge or better still ski hut (hütte) culture the building lives on.

Ulf, Meyer: A SIGN OF THE TIMES

Citation: Metszet, Vol 15, No 1 (2024), pp 18-23, DOI: 10.33268/Met.2024.1.2

OLD AND NEW VALUES IN CONTEMPORARY ARCHITECTURE -THROUGH SOME EXAMPLES

How values old and new are expressed in contemporary architecture can be examined using examples which declare the end of the "starchitecture" age and the beginning of "value-based architecture".

This new architecture attempts to shape the built environment by considering user values, curiously often developed by large corporations, as flagship projects: The Spheres in Seattle, Booking HQ in

Amsterdam and CapitaSpring in Singapore are discussed as examples of this new approach.

Rein-Cano, Martin: CLIMATE CHANGE SPONGE CITY SKATE PARK

Citation: Metszet, Vol 15, No 1 (2024), pp 24-29, DOI: 10.33268/Met.2024.1.3

DOWNTOWN, HØJE TAASTRUP, DENMARK | Architects: **TOPOTEK 1, COBE**

In response to a competition to revive a 1970's development a former largely disused parking area has been reimagined as a public park. The project is considering rainwater management, improved green

areas and cross generational users. The park operates a different speeds or dynamics ranging from skateboarders, cyclists, and pedestrians. Surfaces and geometry reflect the user typology

projecting the idea of a bicycle user future which is being considered for other projects in the region. This type of project aims to improve urban spatial coding, parallel user groups and environmental impact.

Nagayama, Yuko: FOUNTAIN

Citation: Metszet, Vol 15, No 1 (2024), pp 30-35, DOI: 10.33268/Met.2024.1.4

KABUKICHO TOWER, TOKYO, JAPAN | Architects: **YUKO NAGAYAMA & ASSOCIATES**

In the post war years, the Kabukicho district of Tokyo was redeveloped as an entertainment district. This tower draws inspiration from a fountain previously located on the same site. The building's upper glazed facade, decorated with

ceramic-dot patterns represents the spray of the fountain. Below these, meticulously detailed ceramic-printed wave patterns adorn the glass surface, while arches drawn along the window perimeters using gradient shading express the motion of spouting

water. The lower part of the façade is made of cast aluminum, its lace-like pattern also incorporating traditional Japanese waveform motifs to create a translucent exterior.

Ware-Nagy, Orsolya-Bevk Perović Arhitekti: THE RECOVERED CITY SQUARE

Citation: Metszet, Vol 15, No 1 (2024), pp 36-41, DOI: 10.33268/Met.2024.1.5

NEW GALLERY, WIENER NEUSTADT, AUSTRIA | Architect: **BEVK PEROVIĆ ARHITEKTI**

The project deals with the issue of reconstruction and integration of historical layers into the life of the city - the historical complex, hidden for a long time, can be

experienced, and understood in its entirety, while accepting new programmatic definition. A new multipurpose hall has been integrated into the medieval fortress to

create a new cultural venue, improving the urban park and repairing the topographical silhouette of the city.

Yamanashi, Tomihiko: GREEN CITY WITH WOODEN STRUCTURES FOR THE ENVIRONMENT

Citation: Metszet, Vol 15, No 1 (2024), pp 42-47, DOI: 10.33268/Met.2024.1.6

W350 PROJECT, JAPAN | Architect: **TOMOHIKO YAMANASHI**

The goal of developing a 350m super high-rise timber tower as a symbol of future urban living research key solutions regarding current issues facing the global environment, nature, and sustainability.

This system will be a hybrid development of timber and steel structural elements which are designed in such a manner as to encompass fire prevention and seismic issues whilst reducing long term questions

of environmental impact. Dependency on an external green zone, planting, and urban vertical landscaping to enclose the building's core function will be paramount to the overall success of this scheme.

Bánhegyi, Zsolt: LOCAL PRACTICE

Citation: Metszet, Vol 15, No 1 (2024), pp 48-53, DOI: 10.33268/Met.2024.1.7

UNIVERSITY OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS SCIENCES CSÖRSZ STREET BLOCK, BUDAPEST, HUNGARY | Architects:

MIHÁLY KÁDÁR AND SZILVIA KÖNÖZSI

Located at the intersection of Budapest's BAH Junction, one of the busiest road and tram nodes, the designers had to initially consider what could possibly happen here

in terms of developing a sports facility. Obviously, the road network poses questions of user safety, an existing ambulance station, and need for a university sports hall. The

answer is to develop an enclosed sports arena above the ambulance station which in turn shields the outdoor athletics field and football pitch from the traffic zones.